

USKRSNI IGROKAZ ZA MALENE

(Na pozornici su sunce, sve životinje i sve cvijeće osim visibabe. Radosno pjevaju i plešu. Ptičica oblijeće oko njih, a sunce obilazi cvijeće, milujući ga.)

SVI PJEVAJU:

Slušao sam jednog jutra ptičicu,
proljeću je izvijala pjesmicu:
Ciju, ciju; ciju, ciju; ciju cu;
ciju, ciju; ciju ciju; ciju cu!

SUNCE:

Poljubic ću svakom dati,
još toplije svima sjati.
Na predivne vaše boje
prosut sve ću zrake svoje.

TRATINČICA:

I na mene zraku stavi!
Skrivena sam tu, u travi!

PČELICA:

O, prekrasno moje cvijeće,
vi ste izvor silne sreće.
Dat ćete mi svi odreda
slatki sok za kaplju meda.

Likovi: Marija, Ivan, Magdalena, dva učenika iz Emausa, nevjerni Toma, visibaba, zumbul, sunovrat, potočnica, tratinčica, ptica, leptir, bubamara, pčela, sunce - prikladno odjeveni i "maskirani"

Pozornica: Livada na kojoj je jedna klupičica, jedan panj i prostirka.

ZUMBUL:

Samo uzmi, čemu riječi!
Znamo da med ljude liječi.

LEPTIR:

Svijetom letim, vidim svašta...
Je li ovo san il mašta?
Moje oči sada vide
čudan cvijet što k nama ide.

(Ulazi visibaba u otrcanoj odjeći, jedva hodajući, oslanjajući se o štap. Svi je začuđeno gledaju.)

SVI:

Visibabi počast dajmo!
Zapjevajmo! Zapjevajmo!

(Pjevaju plešući oko visibabe:)
Visibaba mala zvoniti je stala:
Cin, cin, cin; don, don don,
čujte mali zvon!
Cin, cin, cin; don, don don,
čujte mali zvon!

Ostala si sama,
sad si došla k nama.
Budi sad sretna ti,
volimo te mi!
Budi sad sretna ti,
volimo te mi!

SUNCE *(uzbuđeno gleda u daljinu i govori):*

Što to moje oči vide?
Čudno društvo k nama ide!

(Ulaze potišteni Marija i Ivan.)

TULIPAN:

Što je bilo? Što se zbilo?

PTIČICA:

Što se vama dogodilo?

IVAN

(tužno):
Na križu je umro Isus.
Majka više sina nema.

VISIBABA:

Što ste se svi uplašili?
Nisam k vama s neba pala.
U šumici ovoj lijepoj
proletos sam prva cvala...

POTOČNICA:

Gdje si onda, dosad bila?

VISIBABA:

U sjenu se hrasta skrila,
a trava me svu prekrila.
Ostala sam tamo sama,
umrijeti sam došla k vama.

SUNOV RAT:

Visibabo, sjedni amo!
Mi o tebi pjesmu znamo!

(Posjedne visibabu na panj)

BUBAMARA:

Hajde da joj zapjevamo!

Isusova visibaba

LEPTIR (*objašnjava ostalima*):

To su Ivan i Marija
stigli iz Jeruzalema.

SUNCE (*vodi ih prema klupičići*):

Na klupičicu tu sjednite
pa se malo odmorite.
Toplu zraku ću vam dati,
vašu tugu ogrijati.

SUNOV RAT:

Čitao sam u Bibliji,
znači da to nisu bajke,
Ivanu je rek'o Isus:
"Evo tebi sada majke!"

PČELA:

Na Golgoti ja sam bila
i na Kristov križ se skrila.
Kad je Isus umirao,
svuda bila je tišina.
Mariji je poručio:
"U Ivanu imaš sina!"

(*Marija nježno miluje Ivana. Utrči
Magdalena, vedra i nasmijana,
pjevujući.*)

MAGDALENA

(*pjeva ili uzvikuje 2 puta*):

Aleluja! Aleluja!
Onom koji uskrsnu.
Aleluja! Aleluja!
Slava Kristu Isusu!

MARIJA (*uzbuđeno*):

Reci brzo, Magdalena,
zašto danas na tvom licu
veselje i radost blista?

MAGDALENA

(*vrti se u krug i uzbuđeno kliče*):

Vidjela sam živog Krista!
Vidjela sam živog Krista!

SVI (*začudeni jedni druge pitaju*):

Vidjela je živog Krista?

IVAN (*ozbiljnim glasom*):

Jesi li ti poludjela?
Biraj riječi, Magdalena
i utjehu pruži majci
za ranjeno srce njeno.

(*Ulaze dva brata, dvojica učenika
iz Emausa*)

PRVI BRAT:

Istina je sve što kaže.

DRUGI BRAT:

Magdalena vam
ne laže!

PRVI BRAT:

U Emaus mi smo pošli
i, kada smo blizu došli,
jednog stranca tamo sreli,
svojoj kući ga povelili.

DRUGI BRAT:

Za stolom je s nama bio
i rukama kruh lomio.
Moja duša tad zablista,
vidio sam živog Krista!

MAGDALENA:

O dva brata pjesmu znamo.
Da je sada zapjevamo?

SVI PJEVAJU:

Dvojica braće išli su tužni
što Isus umrije,
al' dođe Isus uskrsli k njima,
tuga ih mine u tren.

Ostani s nama jer večer je,
ostani, Gospode!
Ostani s nama jer mračni se,
ostani, Gospodine!

(*Ulazi uzbuđeni nevjerni Toma*)

NEVJERNI TOMA:

I ja bih svjedočit htio!
Nevjerni sam Toma bio,
al' dodirnuh svete rane
pa sad živim sretno dane.
Radosno mi srce tuče.
Vjerujem u uskrsnuće!

(*Za to vrijeme visibaba legne na
prostirku.*)

SUNCE:

Visibabo, dragi cvijete,
kuda tvoje misli lete?

VISIBABA:

Shvatila sam: svaki cvijet
napustiti mora svijet.
U vječnost će sad poteći
mog života tiha rijeka,
a u raj, uz Isusa,
vječni život mene čeka!

SVI (*dolaze pred visibabu, za-
krivajući je i pjevaju uzdignutih
ruku, na melodiju iz pjesme "Kriste
u tvoje ime"*):

Isus živi, aleluja!
Isus živi, aleluja!
Isus živi, aleluja!
Ale - ale - luja!

Napisala: Ankica Svirac